

Parsha Plug: Parshat Vayeira

Bereshit 18:16-33	בראשית יח:טז-לג
<p>16 The men arose from there and looked upon Sdom, and Avraham went with them to escort them, 17 And the Lord said, “Shall I conceal from Avraham what I am doing? 18 And Avraham will become a great and powerful nation, and all the nations of the world will be blessed in him. 19 For I have known him because he commands his sons and his household after him, that they should keep the way of God to perform righteousness and justice, in order that God brings upon Avraham that which He spoke concerning him.” 20 And the Lord said, “Since the cry of Sdom and Amorah has become great, and since their sin has become very grave, 21 I will descend now and see, whether according to her cry, which has come to Me, they have done; [I will wreak] destruction [upon them]; and if not, I will know.” 22 And the men turned from there and went to Sdom, and Avraham was still standing before God. 23 And Avraham approached and said, “Will You even destroy the righteous with the wicked? 24 Perhaps there are fifty righteous men in the city; will You even destroy and not forgive the place for the sake of the fifty righteous men who are in its midst? 25 Far be it from You to do a thing such as this, to put to death the righteous with the wicked so that the righteous should be like the wicked. Far be it from You! Will the Judge of the entire earth not perform justice?” 26 And God said, “If I find in Sdom fifty righteous men within the city, I will forgive the entire place for their sake.” 27 And Avraham answered and said, “Behold I have commenced to speak to God, though I am dust and ashes. 28 Perhaps the fifty righteous men will be missing five. Will You destroy the entire city because of five?” And He said, “I will not destroy if I find there forty-five.” 29 And he continued further to speak to Him, and said, “Perhaps forty will be found there.” And He said, “I will not do it for the sake of the forty.” 30 And he said, “Please, let God’s wrath not be kindled, and I will speak. Perhaps thirty will be found there.” And He said, “I will not do it if I find thirty there.” 31 And he said, “Behold now I have desired to speak to God, perhaps twenty will be found there.” And He said, “I will not destroy for the sake of the twenty.” 32 And he said, “Please, let God’s wrath not be kindled, and I will speak yet this time, perhaps ten will be found there.” And He said, “I will not destroy for the sake of the ten.” 33 And God departed when He finished speaking to Avraham, and</p>	<p>(טז) וַיִּקְמוּ מֵשֵׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקֹפוּ עַל־פְּנֵי סְדֹם וְאַבְרָהָם הִלֵּךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם: (יז) וַיִּקְוֶה אַבְרָם הַמְכֹסֶה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה: (יח) וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהִיָּה לְגוֹי גָדוֹל וְעֲצוּם וְנִבְרַכְוּבוּ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: (יט) כִּי יָדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְלַח אֶת־בְּנָיו וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶרֶךְ יְקֹוֹק לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבְיֵא יְקֹוֹק עַל־אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר־דִּבֶּר עָלָיו: (כ) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק וְלֵקַח סְדֹם וְעַמּוּרָה פִּי־רַבָּה וְחַטָּאתָם כִּי כְבֹדָה מְאֹד: (כא) אֲרֹדְהָ־נָא וְאַרְאֶה הַכְּצַעְקוֹתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּן כָּלָה וְאִם־לֹא אֲדַעַה: (כב) וַיִּפְּנוּ מֵשֵׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם עֹדֵנּוּ עִמָּד לִפְנֵי יְקֹוֹק: (כג) וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲאֵפָה תְסַפֶּה צְדִיק עִם־רָשָׁע: (כד) אוֹלַי יֵשׁ חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הֲאֵפָה תְסַפֶּה וְלֹא־תִשָּׂא לְמַקּוֹם לְמַעַן חַמְשִׁים הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּה: (כה) חֲלִלָה לִּי מִעֲשׂוֹת פִּדְבָר הַזֶּה לְהַמִּית צְדִיק עִם־רָשָׁע וְהָיָה כְּצְדִיק פְּרִשָׁע חֲלִלָה לִּי הַשֹּׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: (כו) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אִם־אֶמְצָא בְּסֹדֶם חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׂאֵתִי לְכָל־הַמָּקוֹם בְּעַבּוּרִם: (כז) וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאֵלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדָנָי וְאַנְכִי עֹפֵר וְאַפֵּר: (כח) אוֹלַי יִחְסְרוּן חַמְשִׁים הַצְדִּיקִים חַמְשָׁה הַתְּשֻׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחַמְשָׁה: (כט) וַיִּסָּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוֹלַי יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בְּעַבּוּר הָאַרְבָּעִים: (ל) וַיֹּאמֶר אֶל־נָא יָחַר לְאֲדָנָי וְאַדְבָּרָה אוֹלַי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים: (לא) וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאֵלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדָנָי אוֹלַי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעַבּוּר הָעֶשְׂרִים: (לב) וַיֹּאמֶר אֶל־נָא יָחַר לְאֲדָנָי וְאַדְבָּרָה אַךְ־הַפֶּעַם אוֹלַי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרֵה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעַבּוּר הָעֶשְׂרֵה: (לג) וַיֵּלֶךְ יְקֹוֹק כְּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב</p>

Avraham returned to his place.	לְמִקְמוֹ:
--------------------------------	------------

Rashi on Bereshit 18:17	רש"י על בראשית יח:יז
<p>What I am doing: in Sdom. It would be improper for Me to do this thing without his knowledge. I gave him this land, and these five cities are his, as it is said, "And the border of the Canaanite was from Sidon..., as you come to Sdom and Gomorrah" (10:19). I called him Avraham, the father of a multitude of nations. Now, can I destroy the sons without informing the father, who loves Me?</p>	<p>אשר אני עושה: בסדום, לא יפה לי לעשות דבר זה שלא מדעתו, אני נתתי לו את הארץ הזאת, וחמשה כרכין הללו שלו הן, שנאמר (י יט) גבול הכנעני מצידון וגו' בואכה סדומה ועמורה וגו'. קראתי אותו אברהם, אב המון גוים, ואשמיד את הבנים ולא אודיע לאב שהוא אוהבי:</p>

Masechet Shabbat 55a	תלמוד בבלי מסכת שבת נה.
<p>Rebbe Acha b'Rebbe Chanina said: Never did a favorable word go forth from the mouth of the Holy One, blessed be He, of which He retracted for evil, save the following, where it is written, "And the Lord said to him, 'Go through the midst of the city, through the midst of Jerusalem, and set a mark [tav] upon the foreheads of the men that sigh and that cry for all the abominations that are done in the midst thereof'" (Yechezkel 9:4). The Holy One, blessed be He, said to Gavriel, "Go and set a tav of ink on the foreheads of the righteous, that the destroying angels may have no power over them; and a tav of blood on the foreheads of the wicked, that the destroying angels may have power over them". Said the Attribute of Justice before the Holy One, blessed be He, "Sovereign of the Universe! Wherein are these different from those?" "Those are completely righteous men, while these are completely wicked," replied He. "Sovereign of the Universe!" it continued, "they had the power to protest but did not." "It was fully known to them that had they protested they would not have heeded them." "Sovereign of the Universe!" said he, "If it was revealed to You, was it revealed to them?" Hence it is written, "[Slay utterly] the old man, the young and the maiden, and little children and women; but come not near any man upon whom is the mark; and begin at my Sanctuary [mikdash]. Then they began at the elders who were before the house" (Ibid 6). Rav Yosef said, "Read not mikdash but mekuddashay [My sanctified ones]. This refers to those who fulfilled the Torah from alef to tav."</p>	<p>אמר רבי אחא ברבי חנינא: מעולם לא יצתה מדה טובה מפי הקדוש ברוך הוא וחזר בה לרעה חוץ מדבר זה, דכתיב ויאמר ה' אליו עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה וגו'. אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל: לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו, שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה. ועל מצחם של רשעים תיו של דם, כדי שישלטו בהן מלאכי חבלה. אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, מה נשתנו אלו מאלו? אמר לה: הללו צדיקים גמורים, והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו: רבוננו של עולם, היה בידם למחות ולא מיחו! אמר לה: גלוי וידוע לפני, שאם מיחו בהם - לא יקבלו מהם. אמר לפניו: רבוננו של עולם, אם לפניך גלוי - להם מי גלוי? והיינו דכתיב זקן בחור ובתולה טף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו וכתיב ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית. תני רב יוסף: אל תקרי מקדשי אלא מקודשי - אלו בני אדם שקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו.</p>

Rav Shimshon Rafael Hirsch on Bereshit 18:23-26	רש"ר הירש בראשית יח:כג
<p>Equally so, both in Avraham's request and in God's reply is the marked stress on בתוך העיר...[Avraham's] righteous man is to be found בתוך העיר, 'in the midst of the city', and in lively connection with everything and everybody. He never leaves off admonishing, teaching, warning, bettering wherever and however he can. He takes everyone and everything to heart, he never despairs, is never tired of trying, however distant the hopes of success may be. Those are the righteous ones whom he presumes must be בתוך העיר who would feel grief and pain at the death of each individual of these thousands, as a gardener for a plant for whose survival he had toiled early and late. For fifty of these he dared to hope the whole might be spared.</p>	<p>צדיקו של אברהם - שרוי בתוך העיר, בקשר ער וחי לכל סביבתו. אותו צדיק לעולם אינו פוסק מלהוכיח ומלהורות, מלמחות ומלהזהיר, מלתקן ומלהציל - ככל שיזדו משגת. לבו ער לכל, ואין הוא נלאה מלנסות ומלתקן - גם אם רחוקה התקוה להצלחה. לעולם אינו מתייאר מן האדם, והוא נחליץ לכל פעולה שהיא למען האדם. כגון זה, העמל וטורח על נטע שעשועיו - כן רואה הצדיק תפקידו בתקון האדם והצלתו; איככה יוכל הוא לראות באבדן בני טפוחיו שנפשו קשורה בנפשם! אכן המישים כאלה, הנמצאים בתוך העיר, אפשר ולמענם תינצל גם סדום כולה מן הכלייה.</p>

Rabbi Jonathan Sacks, Vayaira 5774- Answering the Call
<p>[I]n this week's parsha, comes the great moment at which for the first time a human being challenges God himself...By what right does a mere mortal challenge God himself? The short answer is that God himself signalled that he should...Those words, "Shall I hide from Avraham what I am about to do?" are a clear hint that God wants Avraham to respond, otherwise why would He have said them?...Why did God call on Avraham to challenge Him? Was there anything Avraham knew that God didn't know? The idea is absurd. The answer is surely this: Avraham was to become the role model and initiator of a new faith, one that would not defend the human status quo but challenge it. Avraham had to have the courage to challenge God if his descendants were to challenge human rulers, as Moses and the prophets did. Jews do not accept the world that is. They challenge it in the name of the world that ought to be. This is a critical turning point in human history: the birth of the world's first religion of protest – a faith that challenges the world instead of accepting it. Avraham was not a conventional leader. He did not rule a nation. There was as yet no nation for him to lead. But he was the role model of leadership as Judaism understands it. He took responsibility. He acted; he didn't wait for others to act. Of Noah, the Torah says, "he walked with God." But to Avraham, God himself said, "Walk before me," (Gen. 17: 1), meaning: be a leader. Walk ahead. Take personal responsibility. Take moral responsibility. Take collective responsibility. Judaism is God's call to responsibility.</p>

Masechet Sanhedrin 109b	תלמוד בבלי מסכת סנהדרין קט:
<p>A certain maiden gave some bread to a poor man, [hiding it] in a pitcher. When the matter became known, they [the four judges of Sdom] daubed her with honey and placed her on the parapet of the wall, and the bees came and consumed her. Thus it is written, "And the Lord said, 'Since the cry of Sdom and Gomorrah has become great.'" Rav Yehudah commented in Rav's name, "On account of the maiden [rivah]."</p>	<p>הויה ההיא רביתא דהות קא מפקא ריפתא לעניא בחצבא, איגלאי מלתא - שפיוה דובשא ואוקמוה על איגר שורא, אתא זיבורי ואכלוה. והיינו דכתיב ויאמר ה' זעקת סדם ועמרה כי רבה. ואמר רב יהודה אמר רב: על עיסקי ריבה.</p>

רמב"ן בראשית פרשת וירא פרק יח פסוק יז

(יז) וה' אמר - אל צבא השמים העומדים עליו, או אל המלאכים השלוחים. ויתכן שהוא המחשבה, כי חשב שלא יתכסה) ממנו מפני הטעמים הללו, וכן ואני אמרתי בדמי ימי (ישעיה לח י), וכן ויאמר להכות את דוד (ש"ב כא טז), וכן כל אמירה עם הלב מחשבה:

ספורנו בראשית פרשת וירא פרק יח פסוק כג

(כג) האף תספה צדיק עם רשע. שהרי אמרת "זעקת סדום ועמורה כי רבה" (פסוק כ), כשופט את כל המקום על פי): הרוב, לא כשופט אנשי העיר החוטאים בלבד: